Prologus in Amos.

In ca.iij.vbi dicit in poſtilla. Et poſuerūt puerū in ꝓſtibulo. Additio.
Ubi nos hēmus. Puerū in ꝓſtibulo: in hebreo habetur. Poſuerūt puerū in meretricē.
In eo. vbi dr̄ in poſtil. Et idumea deſertū ꝑditōis.
Additio.

terra mota ē. k Hieroboā fi. ioas. ad dr̄iam ierobo- filij nabath. de q̄. iiij. Reg. xij. ꝛ deiceps. ſiſr. ij. pal. x. ꝛ deinceps in multis locis. de hieroboā aūt filio ioas legitur iiij. Re. xxiiij. l In eas gē. ꝛc. ſ. j. ꝛ. ij. legit ibi de gazā et de tyro: de edom: de filijs āmō: ꝛ de pluribus alijs.

Per iſtas duas gentes pn̄t intelligi generaliter oēs pctōres eccleſiā ꝑturbātes: q̄ i duo genera diuidūtur. Quidā. n. eoꝝ ꝑſequūt ecciam eaꝫ violēter opp̄mēdo. q̄ ꝑ egyptum intelligunt q̄ filios iſrael opp̄ſſerūt violēter. Alij vo ꝑturbāt eccleſiam ꝑ falſas ſcripturaꝝ interp̄tationes. ꝛ tales ꝑ Idumeā intelligūt. idumea. n. accipit ſepe in ſcriptura p ſynagoga. q̄ falſas interp̄tatōes fingit in ſacra ſcriptura ad peruertenda myſteria xp̄i. put ſupra. Eſa. xxxiiij. ca. in additōnibus.
In eo. ca. vbi dicit in poſtil. Et mūdabo ſanguiēꝫ eoꝝ.

Incipit ꝓlogus in amos ꝓphetam.

a Ozias rex cum dei
b religioneꝫ ſolicite
c emularetur nimio
religionis amore
d ꝑuocatus contra p̄ceptuꝫ
legis moyſi arrepto thuribulo: vt in hiſtoria libri ſe
e cūdi ꝑalypomenō oñdit:
f ſacerdotale officiū p̄ſume-
g re conatus eſt. Ob eam rē
terremotū templo dei exor
h tum conſtat: cuius etiā za-
i charias ꝓpheta meminit.
Ante hunc itaq; terremotū amos propheta temporibus p̄dicti regis ꝛ tp̄ib⁹
k hieroboaꝫ filij ioas regis
l iſrael in eas gētes que electione comp̄henſe ſunt irā
m dei ob eas cās. quas mēorauit affuturam denunciat
n Et quia idem propheta in
o ſequētibus ait. Super tri-
p bus impietatibus ꝛ ſuper
quatuor non conuertaꝫ eū
tercio peccatoꝝ indulgentiam deuꝫ dare poſſe ſigni
q ficat quem quarto eadem
r peccata admittentib⁹: nec
pniam nec indulgentiā da
s turum annunciat. Nam ꝑ
ignis ſimilitudinē queꝫ in p̄dictas gentes immitten
t dum p̄dixit: grauē atq; irreuocabilē dei irā ad euer
v ſionē earūdē ciuitatū ꝓceſſurā voluit demōſtrare.

Item alius ꝓlog⁹.

a b c d Amos ꝓpha paſtor ꝛ ruſticus ruborum

m Quas mēo. ſ. ibidē cū dicit. Sup trib⁹ ſcelerib⁹ ꝛc.
n Et q2 idē ꝓpha. i. q2 dn̄s ꝑ ꝓpham dicit ibi q̄ nō ꝑcet ſr ſcelerib⁹ eoꝝ ſignat q̄ ꝑcere potuit. o In ſe. ſ. p⁹ tp̄s tactū in q̄ ꝓphauit: qd̄ tāgit in titulo. ꝛ p⁹ cōminatiōꝫ dn̄i tactā i p̄ncipio exordij ibi: Dn̄s d̄ ſyō rugiet ꝛc. p Flit ꝛc. tercio q2 p̄ tāgit tp̄s. ſcd̄o cōminatio. tercio ſubiungit. Sup tribus ſcelerib⁹ ꝛc. vel Tercio. i. ter pctm̄ ꝯmitētib⁹ ſiue iterātib⁹: ſignat ſe poſſe idulgere. ſʒ non q̄rto qd̄ intelligi dꝫ q̄tuꝫ ad ſenſum myſticuꝫ. ſ. ſm̄ quē q̄rto dr̄ iterare q̄ ꝯſuetudiarie finaliter iterat. Peccatoꝝ indulgētiam deum dare poſſe ſignat. q Que. ſ. deū. r Quarto ea. pctā admit. i. cōmittētib⁹ ꝛc. Hic poſtq; dixerat q̄ illos nō ꝯuerteret. ſbdit deſtructōꝫ illoꝝ futurā p ignē: ſicut pꝫ in ſingulis ptibus. vn̄ ſubiūgit hic. s Nā ꝑ ig. ſili. ꝛ dicit. ignis ſilitudinē: nō ignē: q2 q̄ in nihilū erāt poſtea redacti ꝑſecutōe illis īmiſſa a dn̄o ꝑꝑ pctā eoꝝ. t Predixit. ibidē. ſ. p̄ ꝛ ſcd̄o. v Earūdē. ſ. q̄s p̄us noīauit. ſ. gazā tyruꝫ ꝛc.
Explicit qualiſcūq; expoſitio iſtius ꝓlogi.

Per illud verbū. Et mūdabo ſanguinē. Additio. eoꝝ quē nō mūdauerā. Glo. mūdat dn̄s ſanguieꝫ pctōꝝ in euāgelio quē p̄us in lege nō mūdauerat.

Incipit expō p̄mi ꝓlogi in amos ꝓpham.

Ozias rex ꝛc. Iſti ꝓphe tres ꝓlogi p̄mittūt. quoꝝ iſte p̄m⁹ ē in q̄ hiero. ꝓcedit hoc mō. Pmo. n. ponit qd̄dā incidēs ꝑ qd̄ accedit ad principale cuꝫ dicit. Ozias rex ꝛc. Principaliter aūt tria intendit tangere. Primo tp̄s diuulgatōis h⁹ ꝓphetie cū cā efficiēte ibi: Añ hūc itaq; terremotū. ſcd̄o mām ibi: in eas gētes q̄ lectōe ꝛc. tercio quorūdā ꝯtentoꝝ in p̄cipali oꝑe ponit expoſitōꝫ ibi: ꝛ q2 idē ꝓpha. Dicit itaq;. a Ozias rex. de q̄ hr̄. ij. palip̄. xxvj. b Cū dei reli. ſoli. emularet. i. amaret vel imitaret. verſus. Emulor inflat amat inuidet ac imitat. In opuſculo de vocabulis biblie inuenies exempla de iſtis ſignificatōib⁹. De iſto dr̄ in. ij. pal. xxvj. Fecit qd̄ rectū erat in cōſpectu dn̄i iuxta oia que fecerat amaſias pater ei⁹. c Nimio re. ꝛc. ꝯtiū. ij. pal. xxvj. vbi dr̄. Cū roborat⁹ eēt elatū ē cor ei⁹ in interitū ſuum ꝛ neglexit dn̄m deū ſuū. ingreſſuſq; tēplū dn̄i adolere voluit incēſum ſup altare thymiamatis. ſolutio. in hoc q̄ intendebat ꝓmouere diuinū cultū nō neglexit dn̄m ſʒ dilexit. ꝑꝑ h̄ aūt dr̄ dn̄m neglexiſſe q̄ p̄ceptū nō ſeruauit. vn̄ dr̄ hic. d Cōtra p̄ce. le. moy. ꝛc. Nu. xviij. b. Tu ꝛ filij tui cuſtodite ſacerdotiū vr̄m. ꝛ oia q̄ ad cultū altaris ꝑtinēt ꝛ intra velū ſunt ꝑ ſacerdotes adminiſtrabūt: ſi q̄s extern⁹ acceſſerit occidet. itē Nu. j. inuenies ſile. e Paralypomenō. xxvj. f Sacerdotale offi. ꝛc. vn̄ Azarias ſacerdos ꝛ alij ſacerdotes dn̄i dicebāt ei. ij. Paral. xxvj. Nō eſt tui officij ozia vt adoleas incēſum dn̄o: ſʒ ſacerdotū dn̄i. hoc ē filioꝝ aarō. q̄ ꝯſecrati ſt ad huiuſcemodi miniſteriū. g Ob eā ꝛc. vn̄ hiero. ſup. j. amos. Ozias q̄ ꝛ azarias q̄ idebitū ſacerdotiū ſibi vēdicās ꝑcuſſus ē lepra in frōte ꝛ terremot⁹ fact⁹ ē magn⁹ ꝑ totā irl̄m. h Cui⁹. tremot⁹. i Etiā zach. ꝓ. me. xiiij. ca. vbi dr̄. Fugietꝭ ſic fugiſtis a facie terremot⁹ in dieb⁹ ozie regis iuda. Glo. q̄ vſurpās ſacerdotiū lepra ꝑcuſſus ē, ad cui⁹ ipietateꝫ tota

Incipit ſecūdi ꝓlogi expoſitio.

Amos ꝓpheta ꝛc. Iſte ſecundus ꝓlogus tres habet ꝑtes principales. In prima tangunt cauſe operis. In ſecunda ponitur auctoris cōmēdatio ſpecialis ibi: Amos vo interp̄tatur. In tercia ſubdit ꝓphetie cōmēdatio generalis ibi: In veritate enim vox omniū ꝓphetarum ꝛc. In prima cauſa efficiens multipliciter deſcribit. Primo q̄tum ad nomen cum dicitur. Amos. Secundo q̄tum ad officiū cum dicitur. Propheta. tercio q̄tum ad conditōem cuꝫ dicitur: Ruſticus. Quarto q̄tum ad operis conſuetudinem cū dicitur: Ruboꝝ mora diſtringens. Quinto q̄tū ad modū agendi cum dr̄: Paucis verbis explicari non pōt. in q̄ tangit cā formalis. Sexto q̄tū ad actum ꝓphetandi ibi: Hic loquit ad vaccas pingues ꝛc. in qua tangitur cauſa materialis. In ſecunda ꝑte auctor ſpāliter a quatuor cōmendat. Primo ex abundantia gr̄e ibi: interp̄tatur onuſtus. Secūdo ax officij dignitate ibi: ꝓphetauit inter ceteros. Tercio ex debita ad ꝓphiam diſpoſitōe ibi: Eſſe q̄ppe ꝓpha nō poterat ꝛc. Quarto ex vtilitate et vniuerſalitate doctrine ibi: Qui etiā tuba ſua ꝛc. his vir lr̄a inſiſtam⁹. a Amos. ecce nomen ꝓphe. b Propheta officio. c Ruſticus ꝯditōe. d Ruboꝝ mora diſtri. opis ꝯſuetudie. iſtud ſumit d̄ amos. vij. vbi ſcribit Armētari⁹ ego ſum vellicās ſiccomoros. i. diſcerpēs frōdes ſicomori ꝛ aliaꝝ arboꝝ, ad paſtū pecoꝝ. ita dic glo. interline. vn̄ diſtrigēs vellicās ꝛ diſcerpēs ꝓ eodē accipiūt Item gloſa marginalis dicit ibi: Siccomorus idē eſt q̄

rubus afferens mora q̄ paſtoꝝ famē depellūt ⁊ folia eſu-
riem pecoꝝ. In opuſculo de vocabulis biblie plenius in
uenies da rubo ⁊ ſicomoro. d Paucꝭ v̄.expli.ñ p̄t pp
v̄boꝝ ꝓfunditatē ⁊ ꝓlixitatē. ⁊ ne mirerꝭ ꝙ dixi ꝓlixitatē
q꜠ ꝓlixū optuit ip̄ꝫ eē. e Quis.n.dig.i.ſufficiēt ⁊ ꝯpe
tenter. f Expri-
mat.i. exp̄mere poſ
ſit. g Quatuor
ſce.dama.⁊c.j.p̄rio.
h Et ſe.⁊ oct.gra.
iude.⁊ iſrł. infra.ij.
gradus hic appella
tur loc⁹. q꜠ in ſepti-
mo gradu .i. ſeptio
loco inuehiť ꝯ iudā
.i.ꝯ duas tribus re-
licto deo idolis de-
ditas. Et in octauo
gradu.i. in octauo
loco ꝯ iſrael.i.ꝯ de-
cem trib⁹ quarū ita
peccata enumerat.
i Hic loqꝉ. infra
iiij. k Ad vaccas
pingues.hic tangiť
materia. l Rui-
turā.infra.vj.e. m
Domū maiorez.x.
tribuū ꝓpter maio-
rem multitudinem
n Minorēq꜠ dua.
tri. ſciſſionib⁹.i. ca-
ptiuitate.lxx. anno
rum. Hiere. xxv. et
xxix. o Ipe cer.
fict.locuſte.iſra.vij.
fictorē appellat do-
minū creatorē ⁊ ſpi
ratorē locuſte.i. ex-
ercitus aſſyrioꝝ. vñ
hiero. in originali.
Oſtēdit dñs ſenna-
cherib regez aſſyrio
rum cū infinita mł
titudine exercitus inſtar locuſte vniuerſa comedētis eē
venturū.de cui⁹ aduentu h̄r.iiij.Reg.xviij.⁊ Eſa.xxvj.
p Et ſtantē dñm.infra.vij. q Sup muruz litū.hec ē
lr̄a hiero. r Vel adamātinū.h̄ ē lr̄a.lxx. vide.s.expo-
ſitionem poſitā in epł̄a ad paulinū. s Et vncinū pomo
rū.infra.viij.a. Attrahentē ſupplicia pctōribus. t Et
famē.viij. f.s. in epł̄a ad paulinū hec plenius exponunť
t Nō dixit ver.ſ.infra.viij.vbi diciť. Sꝫ audiendi v̄buꝫ
dei ꝑ qd̄ innuit illā famē fore audiēdi verbū increatū qd̄
vnicū verbū eſt:nō verba creata que plura ſť. v Onu
ſtus.onere gr̄e.i.gr̄a ſpūali q̄ ſubleuat ad celū:que onus
dr̄ q꜠ grauē reddit maturitate moꝝ. ⁊ de iſto onere diciť
Math.xj. Iugū.n.meū ſuaue eſt ⁊ onus meū leue.
x Prophetauit inter ceteros.ſ.iohelē naum ionā oſee:
eſaiā.⁊ cōmendať in hoc ꝙ dr̄ in alijs ꝓphetaſſe.qd̄.n.inť
plures bonos opponiť nō pōt habere latentiā mali.
y Eſſe q̄ppe nō poterat.ita bñ ⁊ ita ſufficiēter. z Ni
ſi paſtor añ fuiſſet.q꜠ in illo officio inſtructus fuit ſiłitu-
dinibus ⁊ exēplis q̄ ꝓponit ꝓphetādo.ſicut tangiť i mul-
tis glo.infra.vñ ⁊ hic q̄ nō erat paſtor ſpūalis magnū ha
buit cōmodū de materiali officio paſtorali. q꜠ ꝑ hoc fuit
habilior ad officiū ꝓphetandi:multomagis paſtores ſpi
rituales ad hoc ſunt vtiles. a Tuba ſua.i.p̄dicatōne
ſonora ⁊ apta: Iobeł.ij. Canite tuba in ſyon glo. Publi-
ce p̄dicate pniam.⁊ bñ dicit Publice:ad moduz tube q̄
cōiter audiť a bonis ⁊ a malis.⁊ publica p̄dicatio publi-
ce delectat bonos:offendit aūt obſtinatos. a Tāq꜠ tu

d mora diſtrigēs paucis v̄-
e bis explicari ñ pōt. Quis
f eñ digne exprimat tria: et
g q̄tuor ſcelera damaſci gaze
tyri idumee filioꝝ āmon ⁊
h moab: ⁊ ſeptimo octauoq꜠
i gradu iude ⁊ iſrł. Hic loqꝉ
k ad vaccas pigues: q̄ ſť in
l mōte ſamarie ⁊ ruiturā do
m mū maiorē
n miorēq꜠ teſtaꝉ
o Ipe cernit fictorez locuſte
p ⁊ ſtantē dñm ſup murū li-
q
r tū vel adamātinū ⁊ vnci-
s nū pomoꝝ attrahentē ſup
t plicia peccatorib⁹ ⁊ famē i
terra: nō fame panis: nec ſi
tim aque: ſꝫ audiendi v̄bū
t dñi: nō dixit v̄ba ſꝫ verbū.
v Amos v̄o interp̄taꝉ onu-
ſtus. Hic amos ſpūali gra
x tia plenus ꝓphetauit inter
ceteros ꝓphetas. Non.n.
ſolus ipſe erat ꝓphetes: ſꝫ
y etiā alij. Eſſe quippe ñ po
z terat ꝓphetes: niſi paſtor
a ante fuiſſet. Qui etiā tuba
ſua clangit ꝑ ſinglos dies
erudiens ⁊ docēs in eccia
In veritate.n. vox omniū

ba ſpūalis.ad drīam materialiū.de quib⁹ dr̄ Nu.x. Fac
tibi duas tubas argenteas. c Scriptū eſt eſa.xl. Su-
per mōtē excelſum aſcende ⁊c.

Explicit qualiſcunq꜠ expoſitio iſtius ꝓlogi.

Incipit tercij ꝓlogi expoſitio.

b ꝓphetarū: tāq꜠ tuba ſpūa-
lis eſt p̄dicās in eccia ſm
c ꝙ ſcriptū eſt. Aſcēde i mō
tem excelſum: tu qui euan-
gelizas ſyon: exalta vocez
tuam qui p̄dicas irłm.

Item alius ꝓlogus.

a Hic Amos propheta
b ⁊ paſtor non fuit pa-
ter eſaie ꝓphete: q̄q꜠
c ⁊ ille ꝓpheta extiterit. naz
d alijs literis ille: alijs iſte
apud hebreos ſcribiť que
differentia literarum apud
latinos non habetur: ⁊ il-
le fortis vel robuſtus. hic
vir auulſus interpretatur
qui loquitur contra decez
e tribus: que per idolatriaz
f a cultu dei ⁊ a regno Da-
uid erant auulſe. Fuit autē
cognatō ei⁹ ex oppido the
g cue: quod ſex miliaribus
diſtat a bethleē: curam ge
rens pecoꝝ i latitudie cā-
poꝝ qui ſūt ꝓximi oppido
h thecue: i quibus humi ari-
i de atq꜠ harenoſe nihil oi-
k no frugum gigniť: ſꝫ vber-

b Hic amos pro
pheta ⁊c. in h
tercio ꝓlogo
ꝓcediť ꝑ hunc mo-
dū.p̊.n.ambiguita-
te remota notificať
ꝓphete ꝑſona cū dr̄
Hic amos ꝓpha ⁊c.
ſcd̄o determinať ꝓ-
phetatiōis tp̄s: ibi.
ꝓphauit aūt ⁊c. ter-
cio poniť ꝓphie ma
teria ibi: Maxie āt
⁊c. q̄rto exp̄miť di-
uine electōis gratia
qua ad ꝓphiam vo-
catus eſt ibi: Hunc
ablatū. quinto ſub-
iungiť finalis ipius
ꝑſeuerantia ibi: quē
amaſias ⁊c. ſexto fit
mentio de ipi⁹ mor
te ⁊ ſepultura ibi: p⁹
hec ſemiuiuus ⁊c.
Itē in p̊ma ꝑte no-
tificať ꝓpheta multi
pliciter. p̊ ꝑ ꝑſonalē
diſcretōem ibi: Nō
fuit pr̄ Eſaie. ſcd̄o ꝑ
ſcripture diſtinctio-
nē ibi: Nā alijs lr̄is
ille. tercio ꝑ nōis in
terp̄tatiōem ibi: Et
ille fortis vel robu-
ſtus ⁊c. quarto per
ſuā cognatōem ibi:
Fuit aūt cognatio
eius ⁊c. quinto per
officij cōſuetudinē.
.ſ. ſolicitudinē paſtoralē ibi: Curā gerēs pecoꝝ ⁊c. ſexto
ꝑ cōuictū ſeu ꝯuerſatōꝫ ibi: Ex h̄ nūero paſtoꝝ ⁊c. ſeptio
q̄tū ad interp̄tatiuā ibi: Imperit⁹ ſermone. octauo q̄tuꝫ
ad cognitiuā ibi: Sꝫ plen⁹ ſcia. His viſis lr̄e inſiſtamus
b Pater eſaie. de q̄ Eſa.j. Viſio eſaie filij amos.
c Q̄q꜠ ⁊ ille.ſ.pr̄ eſaie. c Propheta extiterit. Eſaie
xxxvij.a. d Nā ⁊ alijs lr̄is ille.ſ.amos pr̄ eſaie. vñ dic
Hiero.in originali. Ille ſcribiť ꝑ primā ⁊ vltimā ſui nois
lr̄am aleph ⁊ ſade. ⁊ interp̄tať fortis atq꜠ robuſtus. h̄ v̄o
ꝑ ayn ⁊ ſamech. ⁊ interp̄tať ppł̄s auulſus. medie lr̄e. men
⁊ vau: vtrinq꜠ cōuenientes ſunt. e A cultu dei.iij. Re.
xij. f Et a regno dd̄.iiij. Reg.xvij. g Diſtat a beth-
leem.ad meridianā plagā.ſicut dicit hiero. h In qb⁹
campis.nihil oino fruguꝫ gigniť humo exñte arida atq꜠
harenoſa. iſta lr̄a ſatis plana ē.ſꝫ q꜠ cōior lr̄a ē. humi ari-
de atq꜠ harenoſe ipius expōni inſiſtendū ē.pōt aūt expo
ni dupliciter.pōt.n.dici ꝙ iſti genitiui cōſtruūť cum hoc
qd̄ dico campis ex vi demōſtratōis eēntie ſic. h In q̄
bus cam. i Humi aride ⁊ harenoſe.i. humū aridā et
harenoſam hñtib⁹.i.q̄ hñt humū aridā ⁊ harenoſam.
k Nihil oi.fru.gigniť.ſicut dr̄ magne v̄tutis vir.i. hñs
magnā virtutē egregie pulcritudinis mulier.i. hñs egre
giā pulcritudinē. ⁊ extreme turpitudis aīal.i. hñs extre-
mā turpitudinē. multa talia exēpla ponit p̄ſtianus i mi
nori volumine circa p̊ncipiū ſecūdi libri. Aliter exponiť
lr̄a iſta. vt hoc qd̄ dico humi ponať aduerbialiť. Dicit p̊-
ſtian⁹ in.xv. maioris volumis. Sciēdū ꝙ ꝓpria ciuitatuꝫ

noia ſi pͥme vel ſcd̓e ſint declinatõis genitiuo caſu ꝓ ad-
uerbio in loco accipiũt: vt rome ſum: tarenti ſum accuſa
tiuo vo ad locũ cuiuſcũqꝫ declinatõis. vt romã eo vel ta-
rentũ vel chartaginẽ vel athenas. ablatiuo de loco vel ꝑ
locũ: vt roma exeo: tarento trãſeo. ſi ſint tercie: ablatiuo
tã in loco q̃ꝫ de loco
vel ꝑ locũ vt charta-
gine ſum: chartagi-
ne venio: chartagie
tranſeo. Idẽ etiam
ſꝑ in pluralibꝰ inue
nit: vt athenis ſum
athenis venio: athe
nis tranſeo. Et pau-
cis interpoſitis ſub
dit. Inueniũt᷑ que
daꝫ appellatiua ſu-
pradictã regulã ſer-
uãtia. vt militie mi-
litia militi. Domi
mũ. mo. humi mũ.
mo. Iteꝫ nota ꝙ qñ
nomen ponit᷑ ꝓ ad-
uerbio: aduerbiũ ẽ
ſm q̇d. q2 abſolute
tenet᷑. nomen auteꝫ
ſimpliciter. vnð pñt
ei iungi adiectiua.
vel alia ſubſtantiua
noia in ꝯformitate
accidentiũ. ſicut pꝫ
hic in ouidio: epi-
ſtolaꝝ in ſcð̓a epl̃a

rimis paſcuiſ abũdãt. ⁊ iõ
cũcta ſunt plena paſtoꝛibꝰ
⁊ ſterilitas terre cõpenſat᷑
pctõꝝ multitudie. Ex hoc
nũero paſtoꝝ fuit amos i-
peritꝰ ſermõe ſ3 plenꝰ ſcia.
ꝓphetauit aũt eiſdẽ tꝑibꝰ
q̇buſ iohel naũ ionas oſee
eſaias. Sꝫ aliquantulũ ex
oꝛſus eſt prophetare tãq̃ꝫ
eſaias. Marie aũt ꝯ deceꝫ
tribꝰ locutus eſt: pauca de
l duabꝰ interſerẽs. hũc abla
tũ de numero paſtoꝝ miſit
dñs: vt i ſamaria ꝓpheta-
m ret: quẽ amaſias ſacerdos
frequenter plagis afflixit:
tandẽ filꝰ eiꝰ oſias vecte ꝑ
tympoꝛa trãſfixit. Hꝰ hec
ſemiuiuus in terrã ſuã eue
ctus: poſt aliq̇t dies dolo
re vulnerꝰ expirauit: ſepul
tuſqꝫ ẽ cũ patribus ſuis.
Explicit ꝓlogus. Inci-
pit Amos ꝓpha. Ca. j.
a Verba Amos qui
b fuit in paſtoꝛibus
c thecue que vidit
d ſuper iſrael in die
bus ozie regꝰ iuda: ⁊ i die
bus Hieroboam filij ioas
e regis iſrael ante duos an-
f nos terremotus. Et dixit.
g Dominus de ſyon rugiet
h ⁊ de ieruſalem dabit vocẽ
i ſuam. Et luxerunt ſpecio-
k ſa paſtoꝝ. ⁊ exiccatꝰ ẽ ver-
l tex carmeli. Hec dic̃ dñs.
m ſuꝑ tribꝰ ſcelerībꝰ damaſci
n ⁊ ſuꝑ q̃tuoꝛ nõ ꝯuertã eũ:

ſcribit᷑. Atqꝫ aliq̇s iam nunc doctas eat inquit athenas. Cõſtruamus itaqꝫ lr̃am. In quibus campis. Nihil oĩno frugũ gignit᷑ humi aride atqꝫ harenoſe. i. in humo arida atqꝫ harenoſa. Item ꝑ exẽpla pͥſciani ſupꝛa poſita patet ꝙ noia aduerbialiter poſita qñqꝫ ponunt᷑ cũ verbis ſigni ficantibus motũ. qñqꝫ cũ ſignificantibꝰ quietẽ. Itẽ oñdi tur ꝑ exempla ouidij dicẽtis in tercio metamoꝛphoſeos Spargit humi iuſſos moꝛtalia ſemia dẽtes. Itẽ in eodẽ Spectat humi poſitꝰ geminũ ceu lumina ſydus. Itẽ in doctrinali ſcribit᷑. Rothomagi ſtudeas vel rome deinde moꝛeris. Militie tñ atqꝫ domi reſidebiſ humiqꝫ. Itẽ gre ciſmus dicit ſic. Rome rothomagi vernone moꝛat᷑ athe nis. Romã rothomagũ vernonẽ tendit athenas. Roma rothomago vernone redibat athenis. Rure moꝛat᷑ humi militieqꝫ domi. Rus tendebat humũ miliciãqꝫ domum Rure redibat humo militiaqꝫ domo. Dicũt aũt grãma- tici ꝙ iſta q̃tuoꝛ appellatiua ſequunt᷑ regulas ꝓpͥoꝝ no minũ. q2 ſũt appꝛopꝛiata ad neceſſaria ſaluatõis vite hu- mane. duo ad defenſionẽ extrinſecã. domus. n. defendit a pluuia ⁊ grandine: militia ab hoſtibus: ⁊ alia duo quo ad defenſionẽ intrinſecã. ſ. rus qð neceſſariũ eſt ad cultu ram. vt inde hõ alat᷑. ⁊ humus. i. terra hũida ⁊ grãmioſa: vt iumenta paſcant᷑. l Hũc ablatũ ð nũero. hoc hꝫ. j. vij. m Quẽ amaſias ſacerdos. bethel de q̇ legit᷑. j. vij

Explicit qualiſcũqꝫ expoſitio iſtius ꝓlogi.

Incipit poſtilla fratris Nicolai de lyra ſuꝑ Amos cum additõibus pauli epi Burgñ. Caplm. j.

Verba Amos. Hec ꝓphetia que tercio loco par tes diuidit᷑: in ꝓhemiũ ⁊ tractatũ q̇ incipit ibi: Et dixit. In pͥma pte pͥmo notificat᷑ auctoꝛ ex noie cũ dr̃. a Verba amos. Et iſte eſt alius ab illo qui fuit pater eſaie: lꝫ vterqꝫ fuerit ꝓpheta. ille eñ fuit nobilis ⁊ de genere regio. hic aũt ruſticanus. ille etiã ſcribit᷑ in hebꝛeo ꝑ lr̃am aleph in pͥncipio ⁊ ſade in fine. iſte vo ꝑ lr̃am ayn in pͥncipio ⁊ ſamech in fine. Propter qð ille robuſtus: hic auſus interp̃tat᷑. Notificat᷑ etiam ex officio cũ dr̃. b Qui fuit in pa. the. eſt aũt thecua ter- ritoꝛiũ ſegetibꝰ ineptũ, ſunt ibi tñ paſcua aialiũ fecunda. ſecũdo oſtendit᷑ q̇bus ꝓphetauerit cũ dr̃. c Que vidit ſuꝑ iſrl̃. i. ſuꝑ regnũ decẽ tribuũ ꝯ illud pͥncipalr̃ ꝓpheta uit. ſecũdario tñ ꝯ plura alia regna. vt videbit᷑. tercio oñ- dit᷑ tp̃s in quo ꝓphetauit. ⁊ p̃ in generali cũ dr̃. d In die. ozie ⁊c. iſti. n. ſil̃ regnauerũt ꝑtialiter tñ. q2 vltima ps regni hieroboã ⁊ pͥ- ma regni ozie ſil̃ cõ currũt. vt pꝫ. iiij. re. xv. ozias tñ ibi noia tur Azarias. q2 fuit binomius. ſcð̓o in ſpãli cũ dr̃. e Ante duos annos terre- motus. Ozias eniꝫ rex iuda in ſupbiaꝫ elatus voluit offer- re thymiama in tẽ- plo dñi ſuper altare incenſi. ⁊ tũc a dño fuit lepꝛa ꝑcuſſus: ⁊ fuit etiã tunc terre- motus ad oñdẽduꝫ irã dei ꝯ ipm. ð quo terremotu dic᷑ ꝑple nius zacharie. xiiij. Amos cepit ꝓphe- tare ꝑ duos annos ante. f Et dixit. Hic incipit tracta- tus in quo pͥmo ꝓ- phetat ꝯ plura re- gna in generali. ſe- cũdo magis in ſpã- li ſ ibi: Hec dicit. Circa pͥmũ dr̃. Et dixit. ſ. Amos a deo inſpiratꝰ. g Dñs ð ſyon rugiet. irãm. n. dñi ꝯ regna in ſequentibus expꝛeſſa deſignat metaphoꝛice ꝑ rugitũ leo nis qui eſt terribilis. ⁊ dicit. h De ſyon. eo ꝙ ibi in tẽ- plo erat ꝓpiciatoꝛiũ. qð erat q̃i ſedes dei vt dcm̃ fuit Exo. xxv. ⁊ videbat᷑ ꝓphete imaginarie ꝙ vox dei loquẽtis ad ſe ex illo loco ꝓcederet vſqꝫ ad eũ. i Et luxe. ſpe. paſto rum. i. habitationes ⁊ maneria populoꝝ ⁊ regnoꝝ infra ſcriptoꝝ. k Et exiccatus eſt vertex carmeli. i. cito defi ciet poteſtas cuiuſlibet regni. ſic eñ ſonat trãſlatio chal- daica. ⁊ ideo non eſt hec ꝓphetia de ſterilitate futura per nimiã ſiccitatẽ vt credunt aliqui ſed eſt locutio metapho rica ad deſignandũ deſolatõeꝫ regnoꝛum infraſcriptoꝝ. l Hec dicit. Hic conſequenter ꝓphetizat magis in ſpe ciali. ⁊ pͥmo cõtra extraneos. ſecundo contra iudeos. ſe quenti capitulo ibi: Hec dicit dñs ſuper tribus ſcelerībꝰ iuda. Pꝛima diuiditur in ſex partes ſm ſex regna cõtra que pꝛophetizat. ⁊ patebunt partes pꝛoſequendo. In pͥ- ma parte pꝛophetizat contra regnum ſyrie dicens. m Super tribus ſceleribus damaſci. i. ſyrie. eo ꝙ Da- maſcus erat metropolis illius regni: ſm ꝙ dicitur Eſa. vij. Caput ſyrie damaſcus. n Et ſuper quatuoꝛ nõ cõ uertam. Hic dicunt hebꝛei ꝙ ſi homo peccauerit bis vel ter eodem genere peccati. remiſſibile eſt: ſed non ſi qua- ter. ⁊ ſi intelligant de irremiſſibilitate ſimpliciter. hoc eſt erroneum ⁊ contra ſcripturam. ſicut patet. iiij. Regũ: de Manaſſe rege. qui non ſolum quater ſed pluries pecca- tum idolatrie ⁊ homicidij incurrit. ⁊ tamen finaliter ve- niam obtinuit. ⁊ alia plura exẽpla poſſent adduci ð ſcri- ptura. Si intelligatur irremiſſibile. i. de difficili remiſſi- bile. ſic verũ eſt. iſta tamen difficultas nõ eſt ex pte diuie potentie: ſed ex parte peccatoꝛis qui ex eo ꝙ totiens re- iterat peccatũ reddit ſe miſericoꝛdia indignum. ſine qua nõ põt a peccato reſurgere. ſm ꝙ dicitur Oſee. xiij. Per ditio tua ex te iſrael. tantũmodo ex me auxilium tuum. Per talẽ vo modum loquẽdi dicit ſaluatoꝛ Math. xij. Qui aũt dixerit vbũ ꝯ ſpm̃ ſctm̃ nõ remittet᷑ ei. i. de diffi- cili remittet᷑. hoc etiã mõ dicit phs. v. meta. ꝙ impoſſibi-